

Ἔτος Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

Ἄριθ. 172

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Μαΐου 1882.

Μετὰ τὰ κοίφια ἀστραπόβοντα τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, ἀπολήξαντα εἰς μικρὰν βροχὴν ἀνοουσιῶν ἀρθρῶν καὶ ἀνήτων λόγων, ἐλευθερωθέντες τοῦ φόβου τῶν καταγορητῶν ἄχι οἱ καταγορούμενοι ἀλλ' οἱ κατήγοροι, ἐπεδόθησαν μετὰ πυρετώδους δραστηριότητος εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν νομοσχεδίων. Ὁ χάρτης καταναλίσκεται ἀφειδῶς κατὰ δεσμάδας εἰς σχέδια καὶ παροσχέδια· τὰ εὐρωτιῶντα μελανοδαχεῖα τῶν ὑπουργείων ἐξήντησαν ὅλον τὸ βορβορώδες αὐτῶν ὑγρὸν καὶ τὰ πιστήρια τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου στένουσι γοερῶς καταρόμενα τὴν ἀκατάπαυστον καταπίεσιν τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη. Τίποτε δὲν παραλείπεται· περὶ παντὸς λαμβάνεται πρόνοια. Τὸ ὑπουργεῖον μεριμνᾷ περὶ τῆς Κοπαίδος καὶ περὶ τοῦ φρεσιζῆ τῶν Ὀθωμανίδων περὶ τῶν κερασφόρων ζῶων καὶ περὶ τοῦ ὄρκου τῶν ἀρχιερέων. Βοτανικὴ, δρυκολογία, ἀνατομία, γραμματολογία, ὅλα λαμβάνονται ὑπ' ὄψεϊ. Ἐν μόνον παραλείπουν νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψεϊ οἱ δραστήριοι βιομήχανοι, τὸ δημόσιον τὸ ὁποῖον θὰ καταναλώσῃ τὸ ἐμπόρευμά των.

••

Ὅταν συνατώνται καθ' ἑκάστην ἐσπέραν οἱ πέντε ἐρωτῶν ἀλλήλους. — Πόσα σήμερον; — Ὁκτώ- καὶ σὺ; — Ἐγὼ ἕνδεκα. — Ἐγὼ μόνον τέσσαρα· δὲν εἶχα διαθέσιν. Νομίζεις ὅτι ὀμιλοῦσι κυνηγοὶ καὶ πρόκειται περὶ ὀρυγῶν· ἀπανταντίας πρόκειται περὶ νομοθεσίας δι' ἧς μέλλει νὰ διοί-

κῆθῃ ἡ εὐδαίμων χώρα ἀπὸ Τσουμέρκων μέχρις Ἀνάφης. Ὁ Καλλιγᾶς εἶνε ἀκούραστος· γράφει μὲ τὰς χεῖρας, μὲ τοὺς πόδας, μὲ τὸ ὑπογένηιον ὁ Λομβάρδος— τί ἄλλο θέλετε;— ὁ τελώνης αὐτὸς τῆς πολιτικῆς, ἀπαρνησάμενος τὴν κοσμικὴν ζωὴν μελετᾷ τὰ ἡγουμενοσυμβούλια καὶ τοὺς ἱεροὺς κανόνας. Ὁ δὲ μέγας προϊστάμενος, ὁ τρικέφαλος Ἄτλας, μεριμνᾷ ταυτοχρόνως περὶ τῶν βόθρων τῆς πόλεως, περὶ τῶν ἀσπρορρούχων τῶν νεοσυλλέκτων καὶ περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν προξένων. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἴσκει ἡ ἰδία ἐργασία, ἔχει καὶ τὴν συνεργασίαν, διότι ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ὁ ἀντίχειρ τῆς Πεντάδος καὶ ἕκαστος δάκτυλος ὅπως ἐργασθῆ πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ ἐρεισθῇ ἐπ' αὐτοῦ.

••

Ἄλλαχού, εἰς τὰ μέρη δηλαδὴ ὅπου δὲν μαλακύνονται τὰ κοντάκια τῶν χειροφυλάκων ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν, ὅπου οἱ δημοσιογράφοι δὲν γράφουσιν ἄρθρα ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων, διὰ νὰ ὀμιλήσωσι περὶ τῶν παρακειμένων, ὅπου οἱ βουλευταὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ πορεύωνται εἰς τὸ βουλευτήριον μὲ φίμωτρα, μὲ χειροπέδας καὶ μὲ πιδοκάκας, τὰ νομοσχέδια, μελετῶνται, καλλιεργοῦνται, ὀριμάζουσιν ὑπὸ τὴν σκέψιν καὶ ἔπειτα πίπτουσι ὡς καρποὶ πέπειροὶ πλήρεις θρεπτικοῦ χυμοῦ. Ὑπάρχουσιν ἄνδρες εἰδήμονες, νομομαθεῖς, ἐμπειροὶ, μελετῶντες καὶ καταρτίζοντες αὐτά. Ὑπάρχουσι συμβούλια ἐπικρατείας προπαρασκευάζοντα καὶ ἐξελέγγοντα αὐτὰ ἐν τῇ Βουλῇ συζητοῦνται ἐμβριθῶς ἀνευ ἰδέης κομματισμοῦ καὶ μόνον ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ταυτοχρόνως δ' ἐν τῷ τύπῳ ἄνδρες ἐγκριτοὶ καὶ εἰδηκοὶ, ἀντὶ νὰ φορτώσωσιν ἐπὶ τῆς ράχους τῶν ἀναγκαστῶν τῶν στήλας ὀλοκλήρους περὶ τῆς λέξεως Μεγαλειώτατος, ἀντὶ νὰ γράψωσι διθυράβους περὶ τῆς θεατρικῆς βιομηχανίας τοῦ Τσόχχ καὶ σχόλια εἰς τὰς ἐπιστολάς τῆς συ-

λόγου του Βελέντζα, καταγίνονται περί την ανέλιξιν αὐτῶν και φωτίζουσι τὸ κοινὸν περί τῆς ἀξίας και περί τοῦ σκοποῦ τῶν εἰσχυομένων νομοσχεδίων, ἅτινα και ἐγκριθέντα ἀπομένουσι πάντοτε ὑπὸ τὸν ὑστατον ἐλεγχον τοῦ ἐτέρου νομοθετικοῦ σώματος, τῆς Γερουσίας. Παρ' ἡμῖν τὰ νομοσχεδία ἀνάγονται εἰς τὰς χοινοειδεῖς ἐργασίας ἢ σύνταξις αὐτῶν συχνάκις ἀνατίθεται εἰς τοὺς παραμαγεῖρους τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἀμαθείς και κτηνώδεις τμηματάρχας και εἰς ἀνορθογράφους γραφεῖς. Σπανίως οἱ ὑπουργοὶ ἐγκύπτουσι μετ' ἀληθοῦς προσοχῆς και ζήλου περί τὸν καταρτισμὸν τῶν κατασκευάζονται διὰ τῆς ἀπλουστάτης μεθόδου ὡς ὁ ἀνευ ζαχάρως ἐκείνος χαλβᾶς τῆς Νέας Ἐφημερίδος, τόσα ἀρθρα, τόσα ἐδάφια, μία ἐπιγραφὴ, ἐν στερεότυπον «πᾶσαι αἱ προηγούμεναι διατάξεις καταργοῦνται κλπ.» Φορτώνονται ἀκολούθως κατὰ δεσμίδας ἐντὸς φορτηγῶν ἀμαζίων και στέλλονται εἰς τὴν Βουλὴν. Οἱ βουλευταὶ ἄκνηροι μετὰ δῖωρον ἢ τρίωρον μεσημερινὸν ὕπνον προσβλέπουσι τὸν ὄγκον ἐκείνων φρίττοντες. Βισάγονται, ψηφίζονται εἰς ἀ. και β'. ἀνάγνωσιν θέλει τις νὰ ὀμιλήσῃ ἀλλὰ φεβίεται τὸ ἀγριον βλέμμα τοῦ πρωθυπουργοῦ, ψηφίζονται ἐπὶ τέλους δι' ἀναστάσεως, δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὴν ὁποῖαν δὲν βλέπει ποτὲ κανεὶς, και γίνονται νόμοι τοῦ Κράτους, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ δημοσίου, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν βουλευτῶν, ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν πολλάκις.

Τί προέρχεται ὡς ἐκ τούτου; καθίεις τὸ ἐνοεῖ. Κατασκευάζουσι ἐνδύματα διὰ σώμα τοῦ ὁποίου δὲν γνωρίζουσι τὰς ἐξείας και τὰς διαστάσεις. Τὰ ἐνδύματα θὰ εἶνε ἢ πολυστενὰ, ἢ πολὺ εὐρέα και ἅμα τῆ πρώτῃ χρήσει, ἅμα ὡς καταδειχθῆ τὸ ἀνάρμοστον αὐτῶν, σχίζονται, συμπτύσσονται, ἀλλοιοῦνται, ἐμβυλλώνονται και κατακτάσει ῥάκη ἀπὸ ἡδῆ, ἅτινα διασύρει ἐντὸς τοῦ βορβόρου ἢ θέλησις τοῦ τυχόντος ρυπαροῦ ὑπαστυνόμου και ἢ ἀκωκῆ τῆς ξιφολόγῃς τοῦ πρώτου μεθόσου χωροφύλακος.

ANEMOMAZOMATA

Οἱ πρωθυπουργοὶ μας εἶνε νῆσσαι τοὺς ἀρέσκουν πρὸ πάντων τὰ βορβορώδη ὕδατα. Ὁ κ. Κουμουνδούρος εἶχε πρὸ καιροῦ τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τῆς Βρωμολιμνης, ὁ κ. Τρικούπης ζηλότυπος ἠθέλησε νὰ ἔχη και αὐτὸς τὴν Βρωμολιμνην του και ἐδιάλεξε τὴν Κωπαίδα.

Κατὰ τὴν συζήτησιν πάντες οἱ Κουμουνδουρικοὶ ἐρίφθησαν μετὰ ζέσεως και ἐπάλαισαν γενναίως ἐντὸς τοῦ βούρκου κατὰ τῶν ἀρπακτικῶν ὄρνέων. Ἐμάχοντο ὑπὲρ τῆς ἐστίας των.

— Καὶ ἂν ἀποξηρανθῆ ἡ Κωπαὶς τί θὰ γείνωσι τὰ χέλια;

— Θὰ γείνων μετοχαὶ τοῦ κ. Σκουλούδη και θὰ γλυστρουὺν ἐπίσης ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἀγοραστῶν.

Κατὰ τὴν περί σιδηροδρόμων συζήτησιν κατεδέχθη και πάλιν ἡ ἰδιότης τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν μας. Ὁ κ. Κουμουνδούρος εὐρὺς ὡς ὁ Ἀμαζόνιος ποταμὸς πλήρης εὐρέων σχεδίων ἐζήτησε πλάτος εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, ὁ κ. Τρικούπης, αὐτὸς τὸ πνεῦμα και τὴν χεῖρα, ἐπέμεινε ὑπὲρ τῶν στενῶν. Μετ' αὐτοῦ συνετάχθησαν ὅλοι οἱ στενωκέραλοι και ἐνίκησαν.

Και ἡμεῖς ἠθαυμάσαμεν τὸ περί στρατιωτικῆς τοῦ τόπου συντάξεως νομοσχέδιον τοῦ κ. Ρηγοπούλου. Μίαν μόνον εἰληψὶν παρατηρήσαμεν, ὅτι δὲν ἔχει τὴν γενναιοῦτητα τῶν παποιθησῶν του ὀλόκληρον ὁ ἐκ Πατρῶν βουλευτής. Εἰς συμπλήρωσιν λοιπὸν τῆς ἰδέας του προσθέτομεν τὰ ἐξῆς:

Ἄρθρον 1. Πᾶς Ἕλλην ἀσκεῖται τρίς τοῦ ἡμερονοκτίου ἀνὰ τέσσαρας ὥρας, ἤτοι τὸ ὅλον δώδεκα ὥρας, τὰς δὲ εἴτερας ἀφίρειο εἰς τὰς ἐργασίας του και εἰς τὴν ἀνάπαυσίν του.

Ἄρθρον 2. Τὰ γυμνάσια οὐδεμίαν ἡμέραν διακόπτονται. Δικαιολογίαι ἀπουσίας εἰσὶν ἀπαράδεκτοι. Ὁ ἀπὸν ἀπὸ καταδικάζεται εἰς ἰσόδια στρατιωτικὰ ἔργα ἀλυσσοδότης. Τὰ γυμνάσια ἀρχοῦν ἀπὸ τοῦ ὀγδόου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Ἕλληνοσ μέχρι τοῦ ὀγδοηκοστοῦ.

Ἄρθρον 3. Τὰ 9/10 τῆς προσόδου τοῦ Ἕλληνοσ παραδίδονται εἰς τὸ στρατιωτικὸν ταμεῖον. Μετὰ τὰ ἐπίλοιπα πληρῶνται οἱ λοιποὶ φόροι και διατρέφεται ἡ ἀτυχῆς ἀλλὰ πετριωτικῆ οἰκογένειά του.

Ἄρθρον 4. Ἐν τῷ μεταξύ τῶν γυμνασίων του ὁ Ἕλληλολύεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν Ποσειδῶνα τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, ἐξαπλούμενον καθ' ὅλον τὸ Κράτος δημοσίᾳ δαπάνῃ. Ἀπαγορεύονται δὲ αὐστηρῶς τὰ παραθαλάσσια λουτρά καὶ τὸ σαποῦν' και

Ἄρθρον 5. Ὁ ἀνδριάς τοῦ κ. Ρηγοπούλου ἐν ὄλιγῃ τῆ γωνίᾳ αὐτοῦ χάριτι ἀνεγείρεται εἰς ὅλας τὰς πλατείας τῶν πόλεων τοῦ Κράτους.

Ὁ Ἄσμοδαῖος ἐγκρίνει πληρέστατα τὴν ἔνοιαν τῆς δημοκρατικῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Φρεαρίτου. Μίαν μόνον ἔχει ἐπ' αὐτῆς παρατήρησιν. Ἐὰν ἐνταῦθα ἀγγαρίσει σκυλὶ τὸν ἀφέντη του, κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον, δὲν θὰ ἔχη τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ κ. Φρεαρίτης, διότι αὐτὸς εἶνε εἰς ἀνδρὰ ἢ ἐπιφανῆ ἢ ἀγύρτην, ἐνῶ οὐτε τὸ ἐν οὐτε τὸ εἶνε ὁ ἀξιοτίμος καθηγητής, ὅστις εἶνε ἀνὴρ κεκτημένος δικαίαν εὐγνωμοσύνην τῶν μαθητῶν του, μηδένα ὄμιλον ἔχων εἰς τὸ νὰ τὸν ἐνθυμηθῆ και νὰ τὸν περιβάλλῃ προκλήτως ὁ δῆμος διὰ τῆς ὑψηλοτέρας ἐκτολῆς του, τὰ ὑψηλὰ τῆς διπλωματίας, οὐτε τὰ εἰδικὰ ζητήματα πόλεως ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του. Ἄς ἀγαθὰ και τακτικὰ τὰ Ἰουστινιανὰ αὐτὸ ἀρκεῖ.

Η ΑΤΕΛΕΙΩΤΟΣ ΚΩΜΩΔΙΑ

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ὁ καφές καὶ ἡ δρυζα δὲν φύονται ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' ἡ ἐλαία καὶ ἡ συκὴ καὶ ἡ δολιέτης δὲν φύεται εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Πειρίτσος

Συναίνω νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν διακλάδωσιν τῶν σιδηροδρόμων Πατρῶν ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν εὐρέων.

Ζηρόπουλος

Ἄν ὁ κ. Καλλιγᾶς εἶχε τὰ φρονήματα, ἅπερ ἔχομεν ἡμεῖς, ἤθελε κάθησθαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς αἰθούσης μεθ' ἡμῶν.

Θ. Δηλιλιάντης

Ὁ κύριος Καλλιγᾶς μᾶς ἐξυβρίζει, παραβάλλων πρὸς ἀντικείμενα τῆς φύσεως, ἄξια ἐμπαιγμοῦ ἐν ᾧ εἴμεθα πολὺ μεγαλειότεροι αὐτοῦ.

Ὁ αὐτὸς

Tête en os

Ἐάν ὑπῆρχε ἰατρικὴ Σχολὴ ἐν Ἀθήναις, ἠθέλομεν ἀπορήσει καὶ λυπηθῆ διὰ τὴν ποταπὴν μικροραδιοχειρουργίαν, ἣτις ἀπέκλεισεν αὐτῆς ἀληθῆ μύστην τῆς ἐπιστήμης, τὸν ἄριστον κ. Ἰούλιον Γαλβάνην. Πλὴν τοιαύτη σχολή, ὡς γνωστὸν, δὲν ὑπάρχει εἰμὴ ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι, διότι ἐξαίρεσει ὀλίγων, οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν κάλλιον θὰ ἐπραττον ἐάν ἐπεδίδοντο ἐκ διαδοχῆς εἰς τὸ χειρωνακτικὸν ἐπάγγελμα τῶν. Ἡ ἰατρικὴ παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσιν εἶνε εἰδὸς τι ἱερουργίας. Ὁ ἱερεὺς αὐτῆς δέον νὰ εἶνε οὐ μόνον ἐπιστήμων ἀληθῆς, ἀλλὰ καὶ ἠθικὸς ἀνὴρ τέλειος, κατὰ τὴν ἐννοίαν ἣν οἱ εὐρωπαῖοι ἀποδίδουσιν εἰς τὴν λέξιν gentleman. Λόγου χάριν ἐκ χορείας ἀληθῶς ἰατρῶν ἤθελεν ἀποβληθῆ ἀνὴρ πέρισυ ζητήσας ἐνώπιον τῆς σχολῆς καθηγητὴν συμπληρωτικὸν διὰ τὸ μάθημα τῆς χειρουργίας, ἵνα ἐπιτύχῃ τὸν διορισμὸν τοῦ Δείνα, καὶ ἐφέτος βεβαιώσας τὸ ἐναντίον ἐνώπιον τῆς αὐτῆς σχολῆς, ἵνα ἀποκλείσῃ τὸν κ. Γαλβάνην. Τοιοῦτος εἶνε ὁ καθηγητὴς τῆς χειρουργίας. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ μόνον δὲν ἀποβάλλεται, ἀλλὰ καὶ συρραδιοῦργος εὕρισκει. Πλὴν ὁ Ἀσμοδαῖος δὲν ἀπορεῖ, διότι γνωρίζει, ὡς πολλάκις ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ φύσις δὲν κάμνει πηδῆματα καὶ ἐπομένως δὲν μεταβάλλει εἰς ἐπιστήμονα πραγματικὸν τὸν εἰς τοιοῦτον μεταμφιεσθέντα διὰ σουρτοῦκου, καρότσας, πατέντας καὶ δι' ἐπιθέτου κλασικοῦ ληφθέντος ἐκ τοῦ λεξικοῦ τῶν κυρίων ὀνομάτων. Ἡ ἀνέλιξις ἔχει τοὺς ἀπαραβάτους νόμους τῆς εἰς τὸν ἠθικὸν μάλιστα κόσμον. Μὴ λητμονοῦμεν τοῦτο περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσοφοῦντες.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ὁ Ἀπόλλων ἀπεβίωσε μετὰ δύο ἡμερῶν ἀγωνίαν. Οὐδὲ ὁ Κώδων οὐδὲ ἡ Ταμβουρρίνη ἤχοῦσι πλέον ἐντὸς αὐτῆς. Ἐθεάθη μάλιστα περιερχόμενος κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ ὁ συντάκτης τοῦ Αἰῶνος ὥστε ἐλπίς σωτηρίας δὲν εἶνε, ἀφοῦ καὶ ὁ ἐπιτάφιός του ἐγένετο.

Ὁ θάνατος τοῦ Ἀπόλλωνος εἶνε λυπηρὸν πρᾶγμα, διότι παραδίδει τὴν μονοκρατορίαν τῶν θεάτρων εἰς τὸν κ. Τσόχαν τῶν Ὀλυμπίων, ἀλλοίμονον δὲ εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὸν Ρωμῆον ὅταν αἰσθανθῆ μονοκρατορίαν καὶ δὲν κεντᾶται ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ συναγωνισμοῦ. Οἱ ἰδιοὶ μας μάλιστα ἀτοχειροτόνητοι θεατρῶναι, οἵτινες γίνονται ἐργολάβοι τῶν δημοσίων θεαμάτων, ὅπως θὰ ἐγένοντο ἐργολάβοι τῆς καθαριότητος τῶν ὁδῶν, ἄνευ κρίσεως, ἄνευ φιλοκαλίας καὶ μόνον πρὸς χρηματολογικοὺς σκοποὺς, ἐνοοῦσι νὰ ἐπιβάλλωσιν ἔστω καὶ αὐτὴν τὴν μουσικὴν τῶν λεβήτων τῶν καφενειῶν τῶν εἰς δλόκληρον κοινὸν, ἀρκεῖ τι ἱκανοποιηθῆ ἡ ἀπληστία τῶν. Οὕτω μετὰ τὴν Αἰδάν ὑποφερτὴν μὲ ὅλον τὸν ξελαρυγισμένον δέξυφώνόν της, ἀμείσει ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν Ἀθηναίων μίαν σακάτικην Τραβιάταν βραγχνὴν, ἐτοιμοθάνατον καὶ ἕνα Ἀστὶλαν πτώμα μουσικὸν ἔκταφεν ἀπὸ τὴν κόνιν καὶ ἀπὸ τὴν λήθην, καὶ μετὰ ταῦτα ἔχει ἐτάμην τὴν σειρὰν τοῦ συνήθους μουσικοῦ μαρτυρολογίου τοῦ Ballo in maschera, τοῦ Trovatore κλπ. δι' οὗ οἱ ἐργολάβοι τῶν ἀθηναϊκῶν θεάτρων βασιανίζουσι τακτικῶς καθ' ἕκαστον ἔτος τὰ ὦτα τῶν θεμῶν αὐτῶν. Εὐτυχῶς ἐφέτος ἔχομεν καλὸν καταφύγιον, τὸ θέατρον τοῦ Φάλλου, διὰ τὸ ὅποιον ὁ ὄντως φιλόκαλος κ. Κατσάμπαλης κατάρθωσε νὰ καταρτίσῃ μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ μετὰ πολλῆς δαπάνης λαμπρὸν θέατρον, καὶ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ὁποίου θέλουσι παρασταθῆ τὰ χαριέστατα τῶν ἔργων τῆς συμπαθοῦς γαλλικῆς μουσικῆς. Τὸ Φάλλου λοιπὸν, τὸ δροσερὸν, τὸ φωτοβόλον, τὸ χαριέστατον Φάλλου ἔσεται ἐφέτος τὸ ἀγαπητὸν ἐντευκτήριον τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ φιλομούσου κόσμου, ἐνῶ τὰ Ὀλύμπια θὰ μείνωσι τὸ ἐντευκτήριον τῶν περιπνευμονιῶν καὶ τῶν παρατομιῶν τῶν προκατακλυσμαίων μελοδραμάτων τοῦ κ. Τσόχα.

